

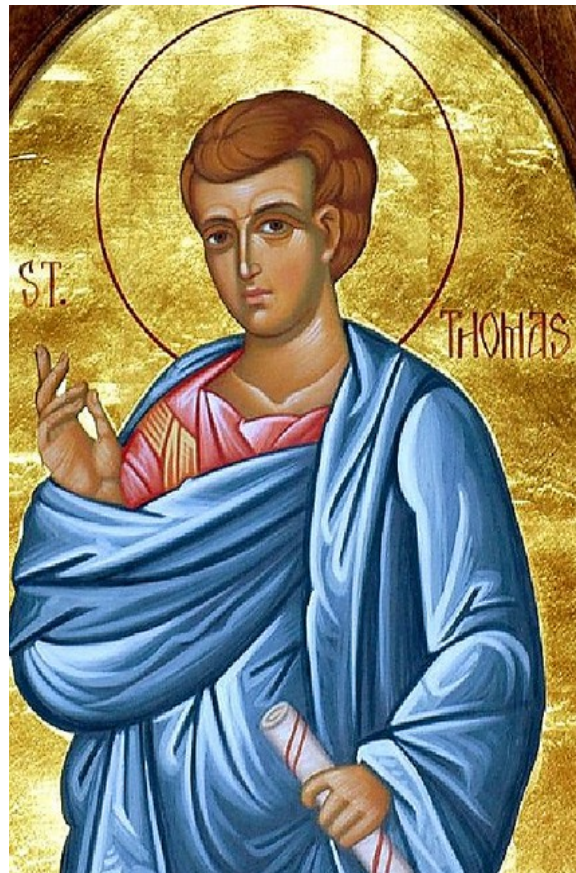
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Дев'ятнадцята Неділя
після П'ятидесятниці (+Св.
Апостола Фоми)**

**Nineteenth Sunday after
Pentecost (+Holy Apostle
Thomas)**

**Dix-neuvième Dimanche
après la Pentecôte (+
L'Apôtre Saint Thomas)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

«ХОДИМО Й МИ, ЩОБ ІЗ НИМ ПОВМИРАТИ»

«І сказав Він мені: Досить тобі Моєї благодаті, бо сила Моя здійснюється в немочі. Отож, краще я буду хвалитись своїми немочами, щоб сила Христова вселилася в мене.» (2 Коринтян 9:12)

Дев'ятнадцята Неділя після П'ятидесятниці (+Св. Апостола Фоми)

На 19-го жовтня за григоріанським календарем (відповідає 6-го жовтня за юліанським) ми святкуємо пам'ять Св. Апостола Фоми. Це геленізоване арамейське ім'я означає «близнюк». Тому його також називали грецьким іменем, що означає «близнюк»: Дідим (латинкою ж «Didymus» - це латинізована версія грецького). Насправді це ім'я було кличкою бо ж дійсне ім'я його було Юда, що означає «похвала». Цю кличку дали йому, щоб відрізнити його від інших трьох Учеників, що мали те ж саме ім'я: Юда [брат Якова](#) («Брата Господнього»); Юда [прозваний Фадеем](#); та Юда Іскаріот. Був для мене незабутнім моментом коли, під час паломництва до Святих місць у Греції і

Туреччині, я побачив череп Св. Фоми в релікварію у Монастирі Св. Івана Богослова (якому ми завдячуємо наступну розповідь про сумнів Фоми, який подав переконливий доказ Воскресення Христового) на острові Патмос.

Фома не був присутнім, коли Воскреслий Господь явився іншим Апостолам на вечір Пасхи і він відмовився вірити, що Христос дійсно воскрес аж доки сам не побачить Його. Цього Учня буває називають «Невірним Фомою» через його скептичний ставлення до вістки про Воскресення Христове з цієї нагоди, хоча ясно, що його сумніви виникли *не з цього*, що він *не бажав повірити*, але з його рішення, що він не дозволить собі прийняти за правду те, що правдою не було, просто тому, що він дуже хотів, щоб воно було правдивим. Але коли він таки побачив Воскреслого Господа, Фома ж був першим серед Апостолів, що визнав Його Божество. Бо ж тоді він був викликнув: «Господь мій і Бог мій» (Івана 20:19-29). З цим визнанням Фоми не можуть дати собі раду ті, які твердять, що навчання про Божественну природу Христову – нововведення встановлене в 4-му столітті (як напр. твердить фантастичний роман *Код Да Вінчі*).

Подібно, мало-хто пригадує *раніші* слова Ап. Фоми, коли Ісус був проголосив Свій намір піти в Єрусалим, хоч Його Учні перечили Йому, пригадуючи, що Його життя було під загрозою там. Це спонукало Фому сказати братам Ученикам: «Ходімо й ми, щоб із Ним повмирати» (Івана 11:7,8,16). Справді гідні слова! І всі вони пішли з Ним, хоч коли критичний момент настав, ніхто з них не був у силі сповнити цей благородний намір і всі повтікали. Але ж усі вони *таки повмирили з Ісусом, кожний своєчасно* після того, як Дух Святий прибув і підготов їх на таку жертву.

Допитливе ставлення Ап. Фоми до світу відкрило ще іншу нагоду для чудового об'явлення. На Тайній Вечері Господа зі Своїми Учениками перед Його Страстями, Він сказав: «[Й]ду приготувати місце для вас... А куди Я йду дорогу ви знаєте». А Фома (напевно краще прозвати Його «Допитливим» а не «Невірним») сказав: «Ми не знаємо, Господи, куди йдеш; як же можемо знати дорогу?» А на це корисне запитання відповів Ісус ось так: «Я Дорога, і Правда, і Життя» (Івана 14:1-6). Це ж на цій Вечері Господь встановив і Св. Причастя, щоб по через простий людський акт споживання їжі, Його Учні могли б утверджуватися у цій Дорозі, якою є Сам наш Господь і розвиток Його Життя у нас.

Фому згадують знову (Івана 21), як одного зі 7-ох Учнів, які ловили рибу в Морі Галилейському, на івриті: «Кінерет» (грецька форма цього імені на івриті - «Геннісарет»), часто відомого під латинською назвою - море Тіверіадське, коли явився їм Воскреслий Господь. В ранній історіографії Церкви Христової кажуть, що Ап. Фома проповідував в Індії та існує Християнська спільнота там (в околиці Керала), яка твердить, що вона походить від наверненців через проповідь Ап. Фоми. Буває, що й звать себе Християнами «Мар (Владики) Фоми».

За переданням християн в Індії, Ап. Фому забили проколенням списом біля м. Мадрас і тому його часто зображують зі списом в руці. Ікони чи картини Мучеників часто показують їх з інструментами, якими завдали їм смерть, в їхній руках, показуючи цим, що це не було якесь нещастя, яке їм завдали, а *свідомо прийнятий* ними чин і жертва їхня на Дорозі Господній.

Знайдено твір у Наґ Гамаді в Єгипті в р. 1945, під назвою: Євангелія від Фоми. Це надзвичайний збірник висловів приписаних Ісусові. Деякі науковці вважають, що деякі з висловів у ньому могли б справді бути висловами Самого Ісуса.

Дай, Господи, щоб і ми в цей час, коли багато-хто відкидає Ісуса та Його

Воскресення знайшли силу в запитах і сумнівах Ап. Фоми, на які Господь дав повну відповідь! Нехай приведуть вони й нас до радісного відкриття, що Ісус справді – наш Господь і Бог, Хто піклується нами та ніколи не покине нас, а таки на останку представить нас безпечно в Оселі Отця Свого Небесного.

“LET US ALSO GO, THAT WE MAY DIE WITH HIM”

“And He said to me, “My grace is sufficient for you, for My strength is made perfect in weakness.” Therefore most gladly I will rather boast in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.” (2

Corinthians 12:9)

Nineteenth Sunday after Pentecost (+Holy Apostle Thomas)

On October 19 on the Gregorian calendar (corresponds to October 6 on the Julian calendar) we celebrate the memory of the Apostle Thomas. This Hellenized Aramaic name means "twin". For this reason he was also called by the Greek name for "twin": Didymus (a Latinized form of the Greek). In fact this name was a nickname, for his real name was Judas – which means “praise”. He was given this nickname to differentiate him from the other *three* Disciples of the same name: Jude, [the brother of James](#); Jude, [nicknamed Thaddeus](#), and Judas Iscariot. It was an unforgettable moment for me, during a pilgrimage to the holy sites in Greece and Turkey, to see the skull of St. Thomas in a reliquary in the Monastery of St. John the Evangelist (to whom we owe the following account of Thomas’ doubt which provides strong evidence for the Resurrection of Christ) on the island of Patmos.

Thomas was not present when the Risen Lord appeared to the other apostles on the evening of Pascha, and refused to believe that Christ had indeed risen until he had seen Him for himself. It is for this reason that he has often been called "Doubting Thomas" because of his seeming skepticism on this occasion, although it is clear that his doubt arose *not* out of his *not wanting* to believe, but out of his determination that he would not allow himself to be taken with something that was not true,

«ALLONS AUSSI, AFIN DE MOURIR AVEC LUI»

“[E]t Il m'a dit: Ma grâce te suffit, car Ma puissance s'accomplit dans la faiblesse. Je me glorifierai donc bien plus volontiers de mes faiblesses, afin que la puissance de Christ repose sur moi.” (2

Corinthiens 12: 9)

Dix-neuvième Dimanche après la Pentecôte (+ L'Apôtre Saint Thomas)

Le 19 octobre sur le calendrier grégorien (correspond au 6 octobre sur le calendrier julien), nous célébrons la mémoire de l'Apôtre Thomas. Ce nom hellénisé araméen signifie «jumeau». Pour cette raison, il a également été appelé par le nom grec pour «jumeau»: Didyme (une forme latinisée du grec). En effet, ce nom était un sobriquet, car son vrai nom était Judas - qui signifie «louange». On lui a donné ce sobriquet pour le différencier des trois autres disciples du même nom: Jude, [le frère de Jacques](#); Jude, [surnommé Thaddée](#), et Judas Iscariote. Ce fut un moment inoubliable pour moi, lors d'un pèlerinage aux lieux saints de la Grèce et de la Turquie, pour voir le crâne du Saint Thomas dans un reliquaire dans le monastère de Saint-Jean l'Évangéliste (à qui nous devons le récit suivant du doute de Thomas qui fournit une preuve solide pour la Résurrection du Christ) sur l'île de Patmos.

Thomas n'était pas présent lorsque le Ressuscité se manifesta aux autres Apôtres le soir de Pâques, et a refusé de croire que le Christ avait en effet ressuscité jusqu'à ce qu'il L'avait vu pour lui-même. C'est pour cette raison qu'il a souvent été appelé «Thomas le Douteur» en raison de son scepticisme apparent à cette occasion, mais il est clair que son doute *ne se posait pas* parce qu'il *n'a pas voulu croire*, mais parce qu'il a déterminé qu'il n'allait pas se laisser accepter quelque chose qui n'était pas vrai,

simply because he wanted it to be so. But when he had seen the Risen Lord, Thomas was the first among the disciples to unequivocally confess His divinity. For he cried out then: "My Lord and My God" (John 20:19-29). This confession of Thomas is difficult to deal with by those who would claim that the doctrine of Christ's Divine Nature is an innovation established in the fourth century (as promoted, for example, by the fantasy novel *The Da Vinci Code*).

Similarly folks do not often recall Thomas' earlier words, when Jesus had announced His intention of going to Jerusalem, even though His disciples protested that His life was in danger there. This had prompted Thomas to say to his brother Disciples: "Let us also go, that we may die with him" (John 11:7, 8, 16). Worthy words indeed! And indeed they did all go, even though when the crisis came they were not able to follow through with their noble intention for they all fled. They *did, however, die with Jesus each in his own time* after the Holy Spirit had come and prepared them for this sacrifice.

Thomas' questioning attitude to the world also opened the way for another marvelous revelation. At the Mystical Supper Jesus shared with His Disciples prior to His passion, our Lord had said: "I go to prepare a place for you... And where I go you know, and the way you know." Thomas (perhaps we might better call him "the Questioner" rather than "the Doubter") then piped up: "Lord, we do not know where You are going, and how can we know the way?" And to this useful question Jesus replied with these stirring words: "I am the Way, the Truth and the Life" (John 14:1-6). It was at this Supper that our Lord instituted the Eucharist so that by the simple human act of eating, His followers could be established in this Way which is our Lord Himself as well as the unfolding of His Life within us.

Thomas is mentioned again (John 21) as one of the seven disciples who were fishing on the Sea of Galilee, in Hebrew: Kinneret (or the Hellenized form of that Hebrew name Gennesaret), often known by its Latin name - Sea of Tiberius, when the Risen Lord

tout simplement parce qu'il a tellement voulu qu'elle en soit ainsi. Mais quand il avait vu le Seigneur ressuscité, Thomas a été le premier parmi les Disciples de confesser sans équivoque Sa Divinité, car il s'écria alors: «Mon Seigneur et mon Dieu» (Jean 20:19-29). Cette confession de Thomas est difficile à traiter par ceux qui prétendent que la doctrine de la nature Divine du Christ est une innovation mise en place au quatrième siècle (comme la promotion, par exemple, du roman de fantaisie *Le Code Da Vinci*).

De même les gens ne se rappellent pas souvent des mots *antérieurs* de Thomas, quand Jésus avait annoncé Son intention de Se rendre à Jérusalem, même si Ses disciples ont protesté que Sa vie était en danger. Cela a incité Thomas de dire à ses frères Disciples: «Allons aussi, afin de mourir avec Lui» (Jean 11:7, 8, 16). Des mots vraiment dignes! Et en effet, ils sont tous allés, même si lorsque la crise est arrivée, ils n'étaient pas en mesure de donner suite à leur noble intention, car ils ont tous fui. Ils *sont, cependant, morts avec Jésus chacun dans son propre temps* après que le Saint-Esprit était venu et les a préparés pour ce sacrifice.

L'attitude de questionnement de Thomas envers le monde a également ouvert la voie à une autre merveilleuse révélation. À la Cène que Jésus a partagée avec Ses Disciples avant Sa passion, notre Seigneur avait dit: «Je vais vous préparer une place... Vous savez où Je vais, et vous en savez le chemin.» Thomas (peut-être nous sommes mieux de l'appeler «le Questionneur» plutôt que «le Douteur») s'est fait entendre: «Seigneur, nous ne savons où tu vas, et comment pouvons-nous en savoir le chemin». Et à cette question utile Jésus répondit par ces paroles émouvantes: «Je suis le Chemin, la Vérité, et la Vie» (Jean 14:1-6). C'est à ce Cène que notre Seigneur a institué l'Eucharistie, afin que par l'acte humain simple de manger, Ses disciples puissent être fortifiés sur cette Voie qui est notre Seigneur Lui-même ainsi que le déroulement de Sa Vie en nous.

appeared to them. In early Christian historiography Thomas is said to have preached in India; and there is a Christian community in India (the Kerala district) that claims its origin derives from Christians converted by the preaching of Thomas. They sometimes call themselves the Mar (Lord) Thoma Christians.

The tradition among Christians in India is that Thomas was speared to death near Madras, and accordingly he is often pictured holding a spear. Paintings of martyrs often show them holding or accompanied by the instruments with which they were put to death to show that this martyrdom was not something that was inflicted upon them but something that they *freely chose* in their following of the Way of the Lord.

There is a work discovered in 1945 in Nag Hammadi, Egypt, called The Gospel of Thomas. It is an unusual collection of sayings attributed to Jesus. Some scholars think that some of the sayings in it may indeed be authentic sayings of Jesus.

May we, in this age when so many deny Jesus and His Resurrection, find strength in St. Thomas' questioning and doubt which were resolved in a deepening of his faith. May they lead us to the joyful discovery that Jesus is indeed our Lord and our God, Who provides for us and Who shall never abandon us who seek to follow Him, but finally present us safe and sound to His Father in Heaven.

Thomas est mentionné de nouveau (Jean 21) comme l'un des sept Disciples qui pêchaient sur la mer de Galilée, en hébreu: Kinneret (ou la forme hellénisée de ce nom hébreu: Génésareth), souvent connu sous son nom latin - Mer de Tibère, lorsque le Ressuscité Se manifesta à eux.

L'historiographie chrétienne au début des années dit Thomas aurait prêché en Inde; et il ya une communauté chrétienne en Inde (le quartier de Kerala) qui revendique que son origine provient de Chrétiens convertis par la prédication de Thomas. Ils s'appellent parfois les Chrétiens Mar (Seigneur) Thoma.

La tradition parmi les Chrétiens en Inde, c'est que Thomas a été transpercé à mort près de Madras, et en conséquence il est souvent représenté tenant une lance. Peintures de martyrs les montrent souvent en tenant ou accompagnés par les instruments avec lesquels ils ont été mis à mort pour montrer que ce martyr n'était pas quelque chose qui a été infligé sur eux, mais quelque chose qu'ils ont choisi *librement* dans leur suite de la Voie du Seigneur.

Il ya un travail découvert en 1945 à Nag Hammadi en Égypte, appelé L'Évangile de Thomas. Il s'agit d'une exceptionnelle collection de paroles attribuées à Jésus. Certains chercheurs pensent que certains des dictons peuvent en effet être dictons authentiques de Jésus.

Puissions-nous, à une époque où tant de gens nient Jésus et Sa Résurrection, trouver la force dans l'interrogatoire de Saint-Thomas et son doute, qui a été résolu par un approfondissement de sa foi. Puissent-ils nous mener à la découverte joyeuse que Jésus soit en effet notre Seigneur et notre Dieu, Qui prends soin de nous et Qui ne jamais nous abandonnera, nous qui cherchons à Le suivre, mais finalement nous présentera sain et sauf à son Père céleste.